

[Årnfest.]

efter undervisningsministerens mening nu er mislykkedes i en sådan grad, at der må ind-sættes et interimsstyre for denne specielle undervisningsinstitution.

Lad mig udtrykke det klart: vi beklager, at det er nødvendigt. Det ville være dejligt, om Danmark i lighed med Norge, Vesttyskland og mange andre nationer kunne bidrage med gode erfaringer fra en ny form for uddannelse af studenter. Det kan forhåbentlig lykkes endnu. Ved at støtte undervisningsministeren i dette indgreb håber vi på, at der bliver mulighed for at få indregnet de nuværende problemer under det, som historien engang vil kalde Roskilde universitetscenters børnesygdomme.

Der er allerede citeret meget fra de papirer, vi i undervisningsudvalget har modtaget her til morgen — alt for sent, selv for en hurtiglæser. Også jeg kan blive chokeret over den ligefremme måde, hvormed adskillige af lærerkræfterne afdækker, hvor slet det står til med det samarbejde, som var det egentlige og det nye i undervisningen derne-de. Men jeg vil gerne citere rektor Bent C. Jørgensens følgeskrivelse. Rektor beklager, at man kun har ønsket udtalelser fra fagene kemi, fysik og datalogi, og han skriver:

„En anden udvælgelse af fag ville formentlig tegne et andet og mere nuanceret situationsbillede.“

Det er det, vi har haft på fornemmelsen, at der var tale om begrænsede konflikter centreret ganske bestemte steder, men igen, vi må indrømme undervisningsministeren, at det forelagte indgreb ikke kan deles op. Der må en gennemgribende revision til for at sikre, at de studerende, som kan og vil andet end manifestere deres trang til at diskutere og manipulere, får en mulighed for at arbejde og nå op på et niveau, der kan sikre dem et udbytte af deres studier, herunder også et udbytte, der kan give anden erhvervskompetence end f. eks. „kun gymnasie-lærer“, som det vurderes til i øjeblikket i nogle af papirerne.

Lad os så samtidig håbe, at dette interimsstyre kan skaffe forskningen bedre vilkår på Roskilde universitetscenter, for uden forskning intet universitetsmiljø. Statens naturvidenskabelige forskningsråd har jo også afleveret en rapport til os, og den er ikke opmuntrende. Så vidt man kan skønne,

så er der meget, meget lidt forskning og meget få ansøgninger.

Nu forlyder det, at de studerende har trukket sig tilbage fra alle poster i nævn og udvalg, som vel skulle samarbejde med det interimsstyre, som ministeren vil oprette. Det vil der være mange borgere som vil græde tørre tårer over. Det vil vi ikke. Det er vort håb, at de studerende vil vende tilbage til samarbejdet om deres uddannelse. Om det bliver netop de samme repræsentanter, som har siddet i disse råd, skal vi selv sagt overlade til de studerende selv at afgøre. Men det var at ønske, at de nu trådte tilbage helt og fuldstændigt, at de erkendte, at deres politik har slået fejl, at den ikke tolereres som obstruktion hverken af flertallet i dette folketing eller af landets største parti. Det var at ønske, at de studerende satte nye kræfter ind i arbejdet for at rette RUC op; ellers går den direkte vej jo til en regulær nedlæggelse, som der også er stillet forslag om her i dag.

Bevares, vi ved allerede, at der er kredse blandt de aggressive på RUC, som måske ville betragte det som den største sejr i deres studentertid, at de fik nedlagt institutionen. Men der er forhåbentlig — det må der være — andre på RUC, for hvem både deres egen uddannelse og Roskilde universitetscenter er mere værd end det at ride på toppen af en revolutionær bølge. Vi kan i dag med de indgreb, undervisningsministeren har fremlagt og antydnet, støtte dem, og vi går imod de konservatives forslag om at nedlægge Roskilde universitetscenter.

Steen Folke (VS):

Den socialdemokratiske ordfører, hr. Jens Kristian Hansen, talte om politisk indoktrinering og politisk ensidighed i forbindelse med RUC. Jeg mener, det er karakteristisk, at det, der bekymrer socialdemokrater, er, når der bliver en del, som er venstreorienterede, på en uddannelsesinstitution, og sågar nogle, som forsøger at arbejde ud fra et marxistisk grundlag for uddannelse og forskning. Der var engang, men det er meget, meget længe siden, da socialdemokratiet havde et reelt forhold til marxismen, men jeg mener, det er karakteristisk i dag, at socialdemokratiet ikke bekymrer sig om den politiske ensidighed, den borgerlige indoktrinering, man med langt større ret kan sige